

МЕЛАТОНИН

Флерт цвета Љубавне ничу дебеле осе слатког сока
из крушака у воћњаку у љубави гледаш античку бисту
на сточићу бокалчић с кафом и ушећерене обланде
црна љубав трен искра од чега је постала љубав
глас промукли лавез киник псећи аскети својствен
са свећом у по бела дана твоје дете Ноћи
отворени су часописи рисеви колена папира свитака
прозори уместо наслова уместо срца У мислима
лишаш свој Унутрашњи календар
рухо и фантазија у питању у форми Ко си У којој мери постојиш
тако то изгледа везана си декорацијама сапета Очима
успомена црнорука упорна средишна највиша тачка
у Причи оштрица хрбата
блиставо око трип а од његовог времена почиње помрачење
који је дан Умире ли се данас умире ли се на улици отвараш очи
видиш своју собу млада си зрела кајсија путена козметичарка
стављаш тоалетни прибор на мермер немаш приступ Сну
Она нема приступ Сну сан пролази и тело се увлачи
у себе сахне кћи
очајава нарцисов одраз поправља перчин нервозно
стигле су другарице на Коњима на браћи
да ли су се икада одрекле своје снаге убиле краља силовале принца
прича о патњи и спасењу верујеш да бог бди
над тобом над црним сапима над лукавим гнездом
нико други не разуме тако добро то што је
говорио расколници стари кавалјери будале
Камење је станиште шта је остало У Срцу
честица у ваздуху бедни цинизам млитава шиб
светлолик витак жесток главни јунак повест Похода
промиче клаустрима до изнемоглости Сам је вратио се
собица под кровом прозор на косини гледа у небо
столарска Дупља У Одсуству хрпа папира на столу склања
сањана рука

рестлови падају на какву се Целину односе
 леђа му потресају сећања равница растине кућа
 слатки кревет од чипке лимена мућкалица за маслац
 машина која производи резанце развучена по плахтама розе
 бебиплаве комодe с обе стране кревета пећи корита чабрићи
 од дрвета мердевине за живину девице водолије
 тапет са криновима вазе бућасте крвавих ружа ручни рад
 стазе прокрчене сабљом у житу његов Пут санак сапутника
 ексцентричан нетипичан одважан тражи све што се десило иза кише Кирке
 кад је био Животиња Љубавник
 У ноћном часу пала си Кентауру номаду косматом дивљаку
 после сна испитај своје срце птицолика врати се
 буди везана за јарбол сачувај Јаје
 пуно дрвених претинаца лежи кучина
 умотане бочице драгоценa роба златне капи
 етикете исписује мајчина рука коју води господарица Вучица
 брине храни штити уме да штеди злочинка је носи их на савести и данас
 претвара се и сви се огледају у том претварању у борама гнева
 њене мисли нису њене мисли гребу је смичу раздвајају
 с људима поређењима дати давати јабуку жир маслину
 остварити све што се науми истањити глатко правоверно
 диктирати у прсте дечје плесниве укочене студене
 Река Прут кућа уз њу нека врста миловања покрет воде кретање једара
 додирује њено тело оставља на кожи траг а кожа памти тело памти
 поручује колаче два са пистаћима три од чоколаде од ваниле ораха
 шарени витражи с низом прозора лишајеви од влаге на зидовима
 подлокан пут хаљине су јој стално мокре и тешке
 на пијаци штукe гргечи размишља да пут ојача камењем штуро
 набацује у покрету сваког дана о другоме
 вежба драга млада спавати може свуда измишља кревете љубавнике
 гради од речи знакова мириса понекад је неподношљиво
 шта зна дете или плаче не Смеје се упркос упозорењу отишло је далеко од Куће
 почело да боцка обалу реке мека земља све прима
 између девојчице и дечака можда племић научен да строго ћути
 кошуља га држи и кад би је скинуо разлио би се као сурутка
 крупне очи гледају шире пуна уста дражесне биљке пелцер замeтaк
 време празничних ватромета усмерено ка спољашњем
 свету њихових путовања у туђину
 тада је размишљао о смрти за време једног свог одсуствовања
 издалека је кренуо издалека је кренула на Пут тражила је место за одмор
 дрво је бацило сенку сивог чаршава сунце све ређе четврти је октобар
 зраци пролазе кроз пруге кише Тумара иде на концерте налази утеху у музици
 дискретно се исплакaла прогутала Сузе разлегли су се плесци

тај скуп људи нова Лица заједништво као у огромној породици
пошалице забава сплеткарење сви су се тискали било је топло гњило кисело
униформе барјаци вежбе маршеви витлање дубока резигнираност
према власти склиска Риба неухватљива Бука и жамор пророчица
бацају се по бетону протежу Тела у зноју
Сан одсањан испод перине у мрачној комори кревета самице
можда је тамо такође добро место за живот
под сенкама и маглама у дану сањања
вођени нечијим теменима ућebаним дредовима плетеницама
свака идеологија има своје Праменове плам
куће високе камене канализације и неке туњаве светилке
колоне цифара округлих шешира и птичјих носева
трну зуби од ових фигура на плочнику
главу је оборила на груди руке су јој тромо пале
поцепала парче платна и себи направила тампон
ставила између ногу тако се надала да ће зајазити крварење
давнашње меланхолије што је обузима на милост и немилост
раздражена и каже да јој скувају матичњак
У лепљивој тамној гњецавој земљи својих Предака
Речи и појмови остају У тону мењају облик и значења ту су
растворена преузимају јесен с церекањем
одасвуд топле задимљене собе Сећа се
помислио је да се то ђаво смеје данас ни у какве ђаволе не верује
Сећа се добро осветљених улица Неповерења
комешање међу староседеоцима
скупила је косу у пунђу смрзнута глатка дрска профилна
под ниском белих облачића свучених
стихија на постеру резедо зид црно бело руж топли наранџасти поздрав
штампа из несталог града
влажни осмех млати без милости грицка заноктице крадом навлачи рукавице
јесен не доноси ништа добро огрејала би своје модре мокре прсте
продаје скупоцени сервис измирује обавезе врти Новац
дати добављачима уплатнице печате хемијским оловкама са нулама
постаје Вода прекрива предмете сакупља сан
покушава да схвати из тога дискутује цео дан пева до подне уз доручак
до ручка у спаваћници влада продорна хладноћа њен Дах испарава
канџе ледене кише гребу по стаклима прозора ветар урла кљује бичује зарива
надиру светови више нико није то што јесте на екранчићима лобањама
код деце топло али тамо се не може ништа друго радити
до спавати сањати Снове бележи сужањ утеху царства
све што је постојано и сигурно губи своје контуре
без извесности сопственог постојања
Она цури Он цури Песак у њиховим чашама сна на дневној светлости

стаклићи сијају драгуљи боцкају песак се просипа и враћа
 све има најмање две стране Она проводи време са Незнанцем
 престар је да би га третирала као Мушкарца речит мек немужеван
 чезне за цигаретом а он као да зна нуди је води у пушионицу
 труљење сагоревање дуван јој се лепи за прсте досађује
 загризла је усне непомућено Он је њен сан
 неприродна је шарлатан с плаштом остаци вида распршени лечи се
 износи фотељу у ту сврху на ваздуху позира
 меша се с људима губи обличја на која је навикла прљави су
 полудивљи штрокаве улепљене косе увоштене над уваљком
 авети свуда их има
 ласице куне хермелини нити људи муштрани нити лење животиње
 коров се завукао међу камење у дворишту
 коњске балеге су се расквасиле нема мува
 ослобођени обичаја спољашњег Света трчи код Њега
 клекне пред Њим Он је подиже и грли зацрвени се као Божур
 и тек један загрљај тек додир Њу обара прогони у тежак дубок Сан
 повлаче је имена изгубила је језик стално тражи речи очајава шљапка
 Он јој влажи уста сунђером мења постељину заслања прозоре отказује вечеру
 крстари његовим Приповестима крупнооко сомнамбулно
 знају то само посвећени прошло је толико година
 важност питања се подиже раменима исправљеним рукама држе хелебарде
 капе с перушкама пароле левитирају песме одјекују као да одлазе
 из једног Гласа из једног Срца У
 ветар носи хусаре и стегове сви се ослобађају тамнице кошмара
 кроз дугу песму из облака пара што излази из уста из топлог гнезда
 ветра груне плачна песма сви кô једна сквашене
 заставе дроњци крпетине бљузгави пакао и молитве
 сачувај Боже Крвави Шах с лицем у екстази
 цукервасер на порцеланском тањирџи
 грицка листиће матичњака упалила је пећ
 својим кошчатим коленима навукла ћебе ставила наочари
 на прозору Шетачице уситњују Ход локне су исправљене Очи високо подигнуте
 свог оца тог човека снажних граница о зидове воље
 раздражује га поентира чини га оним што јесте
 Отац чије благо сви су Свети разаслали чије благо је лице
 О чије црте се може посећи
 О људско тело и његове тајне кад куражи себе подиже обрве
 све те кости вилице шаке заокупљен је препариран
 његово детињасто чуђење фасцинација разлеже се
 и уста гостију запаја вино почиње и музика биће и плеса
 и мислила је док је гледала сав тај нови свет
 девојке откопчавају корсете полунаге на средини сале

ожалошћене жене одвраћају поглед шта су урадиле те невине девојке
 једна јеца клима главом је л' овако а они штапом додирују раме и деколте
 кад буде дошло време подићи ће их издићи
 с врпцама шешира испод браде јато пилића
 неочекивано згушњавање лепоте
 тешко јој је слушати их окреће се зиду љута
 пихтијаста громуљица потенције тако она то види
 иноходач биће постоји и не постоји за чији опис није осмишљен Језик
 није добро видети сувише Видети страсну жељу дрхтаве усне раширене ноздрве
 измиче му нечим је заузета и одлази па ипак
 увек је у страху да ће је позвати тиктакање сатова брује Белешке
 рапорти путују тамо и натраг његова клонулост пролази
 пије кафу из нежне шољице ништа јела није
 снежнобели шећер у кристалу специјалном хватаљком меша
 извирују праменови косе у дуванској боји што уз лице
 напослетку падају речи кроз притворене капке
 отеке очи њој је то дозвољено њихово пуцање
 у смех узвици изненађења обарају глас до шапата
 посматра жену страга и псића и дамску торбицу од јеленске коже
 и додирује руком која не зна за противљење дуготрпљиво
 додирује свршава благ цветни као пудер ванила очи се пуне водама
 остарила је по природи ствари не мисли о људима У патњи
 често јој делују глупи ташти кад је грле чини то театрално кад је
 увуку у загрљај запљускују молекулима пљувачке
 Ох грозе фебрилне конвулзије стид понижења
 камење преливено црвеним вином гар ломача још топла
 терен иза улица тамносив црн гњило лишће земља му више не треба
 борови дивизме жене у одвару перу косе посветљују
 тепих траве Пут угледају сви помисле исто
 ничу стене осигуравају доброту погледа мира на
 чудо миракуле узима Његову руку и примиче је уснама
 омиљена женка Кошута тамо куда он иде памти Пољубац
 који се збио у сну када би је одвео одатле ослободио
 зарад здравља из тамнице кошмарног Света згурани су она
 и њен дечак
 долазе му његовим ранама Приче лутају ходочасте туђ је он Њој је
 У њеној близини ускраћен да је види чује удишу исти Ваздух
 зид их дели зид без прозора рђав неправедан његове очи крстаре
 брзи повратак сваког дана ишчекују хладно је далеко је
 наранџасто Сунце премерава градове и гробове пре Таме
 конопац сунчевог зрака се намотава на калем од њега праве
 фитиљ за свеће користе за гатке мумлају молитве шушкаве су
 у бодљама купина има ли још места за умрле пре него што се роде

нови живи узвици пале се међу бутинама
као с прозорчета мада прозора нема али као иза стакла
од окна се одмичу нестају негде у позадини они су с друге стране
с друге стране груди рупа боли тишти требаће јој штака за срце
вотивна протеза адекватна замена Мадона киборг почетна целина
једна људска суза део је потока реке мора растворена на пучини
живот је стално губљење мора бити из тога
пљосната слика тамна мрља лица привид крст патња ништа више
не долазе снови капци с дугим трепавицама дрхте полуотворени
Сећа се букета јесењих боја шеврдају насићују се ферментирају
Сећа се похлепно пронице у детаље обужмљује клизи
тужан је и сив предео растегнут засејан зградама мачкама
човек прекодан на оскудном сунцу не види свет одозго
мрачан обележен искрама сијалицама то су Куће
црвене црте подвлаче град вијуга тамни ток сјај тачке
мукли топот не обазире се на време Времена нема
изаћи из ропства изискује иста трагична одрицања
спуштена си у те бестрасне механизме тамо где је мрак најцрњи
понижење најдубље Змије злурадо пецкају
гази по њима испуни најгора дела заборави ко си
поништи сваку забрану укини сваку Заповест овде ионако нема закона
фајанс једна шољица је изгубила дршку милостива изгубила разум
дахће кô псето због страшне зиме или због помора имејлова
поштари су стрељани пали на снег залеђене паре слине мрзну
све препушташ њему јер је човек-видра вешто одолева изазовима престонице
некакво засебно место цело месташце склоњени прогонитељима с очију
престаће живнуће говориће једно за друго на језику сна
изнајмиће кола низ пут вијугав талас вечитих сенки
од полеглих витких јабланова